PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. spalio 28 d.*

Byloje T-80/08

CureVac GmbH, įsteigta Tiubingene (Vokietija), atstovaujama advokato F. Graf von Stosch,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), iš pradžių atstovaujamą M. Kicia, vėliau – S. Schäffner,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Pirmosios instancijos teisme,

Qiagen GmbH, įsteigta Hildene (Vokietija), iš pradžių atstovaujama advokatų E. Krings, vėliau – V. von Bomhard, A. Renck ir T. Dolde,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2007 m. gruodžio 11 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1219/2006-1), susijusio su protesto procedūra tarp *CureVac GmbH* ir *Qiagen GmbH*,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro (pranešėja), teisėjai N. Wahl ir A. Dittrich,

posėdžio sekretorė T. Weiler, administratorė,

susipažinęs su 2008 m. vasario 19 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2008 m. birželio 4 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu VRDT atsakymu į ieškinį,

susipažinęs su 2008 m. gegužės 28 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį,

įvykus 2009 m. gegužės 6 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2003 m. rugpjūčio 1 d. įstojusi į bylą šalis *Qiagen GmbH* pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 17 sk., 1 t., p. 146) (pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1)) pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo „RNAiFect“.

3 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų

klasifikacijos ženklams registruoti 1, 5 ir 9 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:

— 1 klasė: „Chemijos produktai, naudojami pramonės ir mokslo tikslais; chemijos produktai, naudojami pramonės ir mokslo tikslais, skirti biopolimerams apdoroti; laboratorijoms skirtos biologinės medžiagos, naudojamos mokslo ir tyrimų tikslais, t. y. buferiai ir reagentai molekulių ir molekulių junginių – peptidų ir (arba) nukleorūgščių – įterpimui į prokariotines ir eukariotines ląsteles; chromatografijos medžiagos, naudojamos biopolimerų ir reagentų atskyrimui, valymui ir izoliavimui, tirpalai, naudojami atliekant chromatografinį atskyrimą, valant ir (arba) izoliuojant biopolimerus; rinkiniai, naudojami molekulių ir molekulių junginių – peptidų ir (arba) nukleorūgščių – įterpimui į prokariotines ir eukariotines ląsteles; transfekcijos reagentai“;

— 5 klasė: „farmacijos, veterinarijos ir higienos produktai“;

— 9 klasė: „Mokslinė aparatūra ir instrumentai, būtent aparatūra ir instrumentai, skirti laboratorijose atliekamiems moksliniams tyrimams ir bandymams“.

4 Ši paraiška paskelbta 2004 m. rugsėjo 27 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 39/2004.

5 2004 m. gruodžio 17 d. ieškovė *CureVac GmbH* pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo, remdamasi galimybe supainioti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto (dabar – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas) prasme.

6 Protestas buvo grindžiamas dalimi prekių, žymimų registruotu žodiniu Bendrijos prekių ženklu „RNActive“ (Nr. 2953768), dėl kurio paraiška įregistruoti pateikta 2002 m. lapkričio 29 d., o šis prekių ženklas įregistruotas 2004 m. spalio 28 dieną. Tai – šios 1 ir 5 klasių prekės:

— 1 klasė: „Chemijos produktai, naudojami pramonės ir mokslo reikmėms; moksliniams tyrimams naudojami reagentai“;

— 5 klasė: „Chemijos produktai medicinos reikmėms; farmacijos, ir veterinarijos produktai, ypač chemoterapijos preparatai auglių gydymui, produktai ir preparatai astmos gydymui, agonistai ir antagonistai; farmacijos produktai neurologiniams sutrikimams ir infekcinėms ligoms gydyti; higienos produktai; dietinės medžiagos medicinos reikmėms, ypač maisto pakaitalai; dezinfekavimo priemonės; fungicidai; herbicidai“.

7 Protestas pateiktas tik dėl prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prekių 1 ir 5 klasėms ir nepateiktas dėl 9 klasės prekių.

8 2006 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimu Protestų skyrius atmetė protestą, motyvuodamas tuo, kad Bendrijos teritorijoje nėra jokios galimybės supainioti.

9 2006 m. rugsėjo 15 d. ieškovė pateikė apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

10 2007 m. gruodžio 11 d. Sprendimu (toliau - ginčijamas sprendimas) Pirmoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Ji rėmėsi Protestų skyriaus išvada, kad prekės, kurias reikėjo palyginti, buvo tapačios ar labai panašios. Dėl dviejų nagrinėjamų žymenų Apeliacinė taryba nusprendė, kad nors abu prekių ženklai mažai skyrėsi, nes elementas „rna“ yra anglų k. žodžio „ribonucleid acid“ (prancūzų k. – „acide ribonucléique“; vokiečių k. – „Ribonukleinsäure“) santrumpa, jie buvo skirtingi, ir nė vienas prekių ženklo savininkas negalėjo monopolizuoti santrumpos RNA ar uždrausti kitoms įmonėms ją naudoti arba nurodyti prekių ženkluose, ypač susijusiuose su farmacijos produktais. Vartotojai teisingai supranta santrumpos RNA reikšmę ir nemano, kad visų prekių ženklų, kurių pradžioje yra ši santrumpa, kilmė vienoda. Jie kreipia dėmesį į labiau išsiskiriančią žodžio pabaigą. Skirtumai tarp elemento „ifect“ ir elemento „ctive“ panaikina bet kokią galimybę supainioti.

Šalių reikalavimai

11 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— atmesti paraišką įregistruoti prašomą prekių ženklą „RNAiFect“,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

12 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

13 Įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės visas bylinėjimosi išlaidas.

14 Per teismo posėdį ieškovė pareiškė atsisakanti savo antrojo reikalavimo, ir tai buvo pažymėta teismo posėdžio protokole.

Dėl teisės

Šalių argumentai

15 Ieškovė remiasi vieninteliu ieškinio pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

16 Ieškovė visų pirma teigia, kad kai kurios ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės ir prekių ženklo paraiškoje nurodytos prekės neturi būti laikomos iš dalies labai panašiomis – atvirkščiai, jos yra tapačios, nes šias prekes apima ieškovei priklausančios prekės, taigi jos panašiai žymimos prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas.

17 Ieškovė taip pat mano, kad reikia laikyti, jog prekių ženklas „RNActive“ bet kuriuo atveju turi vidutinį skiriamąjį požymį nuo tada, kai jis įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas. Jeigu dviem prekių ženklais orientuojamasi į paprastą vartotoją, kuris nesupranta žymens RNA reikšmės, ankstesnis prekių ženklas turėtų bent vidutinį skiriamąjį požymį.

18 Be to, ieškovė patikslina, kad nagrinėjami žymenys vizualiai panašūs, nes žodžių pradžia tapati, o išskyrus įregistruotą prekių ženklą, bet kokiam žodinių prekių ženklų atgaminimo būdui, paplitusiam visuomenėje, taikoma apsauga, ypač atgaminimui didžiosiomis ir mažosiomis raidėmis. Ieškovė taip pat nurodo, kad fonetinis ženklų panašumas yra išskirtinis, nes trys pirmosios raidės yra tokios pačios, o paskutiniai garsiniai elementai skiriasi labai nedaug. Kalbant apie konceptualų žymenų palyginimą, taip pat yra išskirtinis panašumas tiek, kiek ankstesniame prekių ženkle „RNActive“

vartojamas vokiečių k. žodis „aktiv“, kuris gali būti suprastas kaip vokiečių k. žodžio „effektiv“ sinonimas arba kaip žodis, reiškiantis „turintis poveikį“, kaip nurodyta prašomame įregistruoti prekių ženkle „RNAiFect“.

19 Pagaliau ieškovė teigia, kad dėl prekių tapatumo, ankstesnio prekių ženklo vidutinio skiriamojo požymio ir vizualaus, fonetinio ir konceptualaus panašumo laipsnio egzistuoja galimybė suklaidinti visuomenę.

20 VRDT ir įstojusi į byla šalis prašo šį ieškinio pagrindą atmesti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

21 Pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus prašomas įregistruoti prekių ženklas neregistruojamas, jeigu „dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu“.

22 Be to, pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis) ankstesni prekių ženklai reiškia Bendrijos prekių ženklus ir prekių ženklus, įregistruotus valstybėje narėje, kurių paraiškos įregistruoti padavimo data yra ankstesnė už Bendrijos prekių ženklo paraiškos padavimo datą.

23 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką galimybę supainioti sudaro galimybė, kad visuomenė gali manyti, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba ekonomiškai susijusių įmonių (žr. 2008 m. rugsėjo 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Boston Scientific prieš VRDT – Terumo (CAPIO)*, T-325/06, nepaskelbta Rinkinyje, 70 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; taip pat pagal analogiją žr. 1998 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Canon*, C-39/97, Rink. p. I-5507, 29 punktą ir 1999 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, Rink. p. I-3819, 17 punktą).

24 Be to, galimybė suklaidinti visuomenę turi būti visapusiškai vertinama atsižvelgiant į visus konkrečiam atvejui svarbius veiksnius (žr. šio sprendimo 23 punkte minėto Sprendimo *CAPIO* 71 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; pagal analogiją žr. 1997 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SABEL*, C-251/95, Rink. p. I-6191, 22 punktą ir 2000 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Marca Mode*, C-425/98, Rink. p. I-4861, 40 punktą).

25 Toks visapusiškas vertinimas reiškia, jog tarp veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama, būtent tarp prekių ženklų panašumo ir žymimų prekių ar paslaugų panašumo egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė. Mažą žymimų prekių ar paslaugų panašumo laipsnį gali kompensuoti didelis prekių ženklų panašumo laipsnis, ir atvirkščiai (2007 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Il Ponte Finanziaria prieš VRDT*, C-234/06 P, Rink. p. I-7333, 48 punktas ir 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Matratzen Concord prieš VRDT – Hukla Germany (MATRATZEN)*, T-6/01, Rink. p. II-4335, 25 punktas). Šių veiksnių tarpusavio priklausomybė nurodyta Reglamento Nr. 40/94 septintoje konstatuojamojoje dalyje, pagal kurią panašumo sąvoka turi būti aiškinama ją siejant su galimybe supainioti, kurios vertinimas priklauso nuo daugelio veiksnių, ypač nuo prekių ženklo žinomumo rinkoje, galimo susiejimo su naudojamu ar registruotu žymeniu, prekių ženklo ir žymens bei žymimų prekių ar paslaugų panašumo laipsnio (žr. šio sprendimo 23 punkte minėto Sprendimo *CAPIO* 72 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

26 Be to, visapusiškas galimybės supainioti vertinimas, kiek jis susijęs su vizualiu, fonetiniu ar konceptualiu žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumu, turi būti pagrįstas bendru jų daromu įspūdžiu, atsižvelgiant į jų skiriamuosius ir dominuojančius elementus. Iš tikrųjų iš Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto formuluotės, pagal kurią „yra galimybė suklaidinti visuomenę“, matyti, kad tai, kaip paprastas nagrinėjamų prekių ir paslaugų vartotojas suvokia prekių ženklą, yra lemiamas kriterijus visapusiškai

vertinant galimybę supainioti. Paprastas vartotojas prekių ženklą dažniausiai suvokia kaip visumą ir nenagrinėja įvairių jo detalių (žr. šio sprendimo 23 punkte minėto Sprendimo *CAPIO* 73 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; taip pat pagal analogiją žr. šio sprendimo 24 punkte minėto Sprendimo *SABEL* 23 punktą ir šio sprendimo 23 punkte minėto Sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer* 25 punktą).

27 Visapusiško galimybės supainioti vertinimo tikslais paprastas atitinkamų prekių vartotojas laikomas pakankamai informuotu ir protingai pastabiu bei nuovokiu. Be to, reikia priminti, kad paprastas vartotojas tik retai turi galimybę tiesiogiai palyginti įvairius prekių ženklus ir jam tenka pasikliauti netobulai prisimenamu jų vaizdu. Reikia atsižvelgti ir į aplinkybę, kad paprasto vartotojo pastabumo lygis gali kisti pagal nagrinėjamą prekių ar paslaugų kategoriją (2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Oberhauser prieš VRDT – Petit Liberto (Fifties)*, T-104/01, Rink. p. II-4359, 28 punktas ir 2004 m. birželio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BMI Bertoldo prieš VRDT – Diesel (DIESELIT)*, T-186/02, Rink. p. II-1887, 38 punktą; pagal analogiją žr. šio sprendimo 23 punkte minėto Sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer* 26 punktą).

28 Nagrinėjamu atveju prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, yra Bendrijos prekių ženklas. Todėl, kaip ginčijamo sprendimo 14 punkte konstatavo Apeliacinė taryba, nagrinėjama turi būti atsižvelgiant į visą Europos Sąjungą.

29 Kalbant apie atitinkamą visuomenę, kaip 2006 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo 4 puslapyje pabrėžė Protestų skyrius ir kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 17 punkto, ši visuomenė yra sudaryta iš prekėmis, dėl kurių kilo ginčas, suinteresuotų vartotojų. Konkrečiai kalbant, 5 klasės prekės skirtos farmacininkams ir galutiniams vartotojams, kurie yra pakankamai gerai informuoti, protingai pastabūs ir nuovokūs (2006 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Madaus prieš VRDT – Optima Healthcare (ECHINAID)*, T-202/04, Rink. p. II-1115, 23 punktas) ir kurie vis dėlto yra labiau pastabūs ir pasirinktinai naudojasi aukštos kvalifikacijos specialistų pagalba (šiuo klausimu žr. 2007 m. balandžio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Alcon prieš VRDT*, C-412/05 P, Rink. p. I-3569, 61 punktą ir minėto Sprendimo *ECHINAID* 33 punktą). 1 klasės chemijos produktai skirti specialių žinių turinčiai visuomenei (būtent chemikams ir laboratorijoje dirbantiems asmenims), kuri dar pastabesnė.

30 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia patikrinti Apeliacinės tarybos atliktą galimybės supainioti žymenis, dėl kurių kilo ginčas, vertinimą.

— Dėl prekių panašumo

31 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką, siekiant įvertinti nagrinėjamų prekių ar paslaugų panašumą, reikia atsižvelgti į visus svarbius tarp šių prekių ar paslaugų galintį egzistuoti ryšį apibūdinančius veiksnius. Šie veiksniai visų pirma apima jų rūšį, paskirtį, naudojimą bei tai, ar jos yra konkuruojančios tarpusavyje, ar papildančios vienos kitas (šio sprendimo 23 punkte minėto Sprendimo *CAPIO* 77 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

32 Šiuo atžvilgiu, priešingai nei teigia ieškovė, ne visos nagrinėjamos prekės yra tapačios – jos iš dalies tapačios ir iš dalies panašios, kaip teisingai ginčijamo sprendimo 15 punkte, darydama nuorodą į Protestų skyriaus sprendimą, pažymėjo Apeliacinė taryba: taigi užtenka konstatuoti, kad, pavyzdžiui, „rinkiniai, naudojami molekulių ir molekulių junginių įterpimui“ ir chemijos produktai medicinos reikmėms yra labai panašūs, tačiau negali būti laikomi tapačiais.

33 Iš to matyti, kad tiek, kiek ginčijamame sprendime analizuojamas nagrinėjamų prekių panašumas, jį reikia palikti galioti.

— Dėl ženklų panašumo

34 Kaip jau nurodyta šio sprendimo 26 punkte, visapusiškas galimybės supainioti vertinimas, kiek jis susijęs su vizualiu, fonetiniu ar konceptualiu nagrinėjamų prekių ženklų panašumu, turi būti pagrįstas bendru jų daromu įspūdžiu, atsižvelgiant į jų skiriamuosius ir dominuojančius elementus (žr. 2003 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Phillips-Van Heusen prieš VRDT – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS)*, T-292/01, Rink. p. II-4335, 47 punktą ir šio sprendimo 23 punkte minėto Sprendimo *CAPIO* 88 punktą bei jame nurodytą teismo praktiką; pagal analogiją žr. šio sprendimo 24 punkte minėto Sprendimo *SABEL* 23 punktą).

35 Taip pat iš teismo praktikos matyti, kad abu prekių ženklai yra panašūs, jeigu atitinkamos visuomenės požiūriu jie tapatūs bent iš dalies vienu ar keliais svarbiais aspektais (šio sprendimo 25 punkte minėto Sprendimo *MATRATZEN* 30 punktas ir šio sprendimo 23 punkte minėto Sprendimo *CAPIO* 89 punktas).

36 Ginčijamo sprendimo 17 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad, nepaisant panašumo, esančio dėl to, kad trys pirmosios nagrinėjamų žymenų raidės sutampa, žodžiai „iFect“ ir „ctive“ taip skiriasi, kad nelieka galimybės supainioti.

37 Šiuo atžvilgiu žymenys, kuriuos reikia palyginti, yra šie:

Ankstesnis prekių ženklas	Prašomas įregistruoti prekių ženklas
RNActive	RNAiFect

38 Pirmiausia, kalbant apie vizualų palyginimą, reikia konstatuoti, kad kiekvieną nagrinėjamą žymenį sudaro vienas aštuonių raidžių žodis, kurio trys pirmosios – didžiosios – raidės sutampa. Penkios likusios ankstesnio prekių ženklo raidės yra mažosios, kaip ir likusios prašomo įregistruoti prekių ženklo raidės, išskyrus penktąją raidę „f“.

39 Vis dėlto pirmųjų trijų raidžių panašumai labai sumažėja dėl to, kad yra dar penkios nagrinėjamų žymenų raidės, kurios – nors keturios iš jų ir yra bendros abiem žymenims – išdėstytos skirtingai, todėl sukuriamas labai skirtingai suvokiamas dviejų nagrinėjamų žymenų vizualus įspūdis. Taigi bendras įspūdis, kurį daro nagrinėjami žymenys, parodo, kad yra vizualiai matomų skirtumų.

40 Priešingai nei teigia ieškovė, iš ginčijamo sprendimo nematyti, kad Apeliacinė taryba apsiribojo tik nagrinėjamų žymenų suskaidymu ir neatliko visapusiško vizualaus vertinimo. Iš tikrųjų, net jeigu tenka apgailestauti, kad ginčijamame sprendime šiuo klausimu nėra išsamaus paaiškinimo, vis dėlto ginčijamo sprendimo 17 punkte nurodžiusi, kad, nepaisant bendrojo elemento „rna“, dėmesys labiau sutelkiamas į žodžio pabaigą, kuri labiau išsiskiria, Apeliacinė taryba atliko bendrą nagrinėjamų žymenų analizę, padariusi išvadą, kad remiantis tokiu dideliu skirtumu galima atmesti bet kokią galimybę supainioti.

41 Be to, net darant prielaidą, kad, kaip teigia ieškovė, abu žymenys būtų parašyti didžiosiomis ar mažosiomis raidėmis, reikia konstatuoti, kad bet kuriuo atveju vizualus panašumas nesustiprėtų, nes skirtumas, atsirandantis dėl penkių paskutiniųjų raidžių išdėstymo, visada suteikia galimybę kompensuoti panašumą, susidarantį dėl to, kad pirmosios trys raidės sutampa.

42 Antra, dėl fonetinio palyginimo reikia nurodyti, kad nors abu žymenys prasideda raidėmis „r“, „n“ ir „a“, pagal jų pabaigą juos galima labai gerai atskirti. Taigi abu žymenys tariami skirtingai, todėl net darant prielaidą, kad yra panašumas, jis mažiausiai turi būti laikomas labai nedideliu. Be to, tuo atveju, jeigu atitinkama visuomenė susietų

prašomo įregistruoti prekių ženklo balsius „a“ ir „i“, fonetinis skirtumas būtų dar labiau girdimas. Atvirkščiai, įprastu atveju mažai tikėtina, kad, viena vertus, vartotojas dvigubai ištemps ankstesniame prekių ženkle esantį balsį „a“ ir tars žymenį „r-n-a-active“, nors žymenyje yra tik viena „a“ raidė, ir kad, kita vertus, tas pats vartotojas netars prašomame įregistruoti prekių ženkle esančios raidės „i“ ir tars „r-n-a-fect“. Apskritai, net darant tokią prielaidą, bet kuriuo atveju minėti ženklai fonetiškai nesupanašės.

43 Trečia, dėl konceptualaus palyginimo teisinga sakyti, kad, kalbant apie aptariamas prekes, atitinkama visuomenė, ypač jeigu tai specialių žinių turinti visuomenė, suvoks, kad pirmosiomis trimis raidėmis daroma nuoroda į ribonukleino rūgšties anglų k. („ribonucleid acid“) santrumpą, arba, jeigu tai plačioji visuomenė, ji darys prielaidą, kad šios trys raidės nurodo bent medicininio ar cheminio pobūdžio elementą, net jeigu ši visuomenė ir nežinos, ką tiksliai jos reiškia. Kaip per teismo posėdį teigė VRDT ir įstojusi į bylą šalis, dažnai aptariamoje srityje gamintojai nurodo cheminę ar molekulinę sudėtį tam, kad pabrėžtų tariamą parduodamo farmacijos produkto efektyvumą.

44 Tačiau žymenų galūnės, atitinkamai „ctive“ vieno, o „ifect“ kito žymens atveju, kurių reikšmė skiriasi, atsveria iš bendrojo elemento „rna“ kylantį panašumą. Pagal ieškovės ypač teismo posėdyje plėtotus argumentus, kad Vokietijos vartotojas gali nustatyti ryšį tarp „ifect“ ir žodžio anglų k. „effect“, kurį jis susies su žodžiu „active“, nes abiem žodžiais daroma nuoroda į efektyvumą ar į žodį „efektyvus“, iš atitinkamo vartotojo reikalaujama per daug pastangų, kurias jis turėtų dėti tam, kad suskaidytų žymenį norėdamas nustatyti asociaciją tarp dviejų nagrinėjamų žymenų, todėl atrodo, kad iškilus klausimui, ar jiems pritarti, šie argumentai nelabai įtikina.

45 Jeigu tarp nagrinėjamų žymenų egzistuoja tam tikras konceptualus panašumas, jis atsiranda dėl to, kad elementas „rna“ yra bendras abiem žymenims, tačiau jį atsiveria skirtingos atitinkamų galūnių reikšmės.

— Dėl galimybės supainioti

46 Primintina, kad yra galimybė supainioti, jeigu vienu metu nagrinėjamų prekių ženklų panašumo laipsnis ir šiais prekių ženklais žymimų prekių ar paslaugų panašumo laipsnis labai didelis (šio sprendimo 25 punkte minėto Sprendimo *MATRATZEN* 45 punktas).

47 Nagrinėjamu atveju šio sprendimo 32 punkte jau konstatuota, kad nagrinėjamos prekės iš dalies tapačios ir iš dalies labai panašios.

48 Faktiškai abu žymenys sudaryti remiantis bendru elementu „rna“. Tačiau reikia konstatuoti, kad, kaip pripažino Protestų skyrius, o ginčijamo sprendimo 16 bei 17 punktuose Apeliacinė taryba to neginčijo, šis elementas turi nebent mažą skiriamąjį požymį, net jeigu tam tikra vartotojų dalis nežino tikslios aptariamos santrumpos reikšmės, bet daro prielaidą, kad tai – netiesioginė nuoroda būtent į cheminį ar molekulinį darinį.

49 Be to, nors iš tikrųjų vartotojas paprastai skiria daugiau dėmesio žodžių pradžiai, nes ji ištariama stipriau (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Citigroup prieš VRDT – Link Interchange Network (WORLDLINK)*, T-325/04, nepaskelbta Rinkinyje, 82 punktą), nemažiau teisinga teigti, kad paprastai sudėtinį prekių ženklą sudarančio apibūdinamojo ar šiek tiek skiriamojo elemento visuomenė nelaiko skiriamuoju ir dominuojančiu elementu bendrame jo daromame įspūdyje (žr. šio sprendimo 29 punkte minėto Sprendimo *ECHINAID* 54 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

50 Kaip buvo konstatuota, kadangi abiem aptariamiems žymenims bendras elementas „rna“ turi nebent mažą skiriamąjį požymį, jis neleidžia išskirti komercinės prekių

kilmės. Taigi ginčijamo sprendimo 17 punkte Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad aptariamos žymenų, dėl kurių kilo ginčas, priesagos „ctive“ ir „ifect“ turi būti laikomos vartotojų dėmesį patraukančiais skiriamaisiais ir dominuojančiais elementais, nes jie išsiskiria labiau nei pradžioje esantis elementas „rna“ (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 29 punkte minėto Sprendimo *ECHINAID* 55 punktą).

51 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 44 punkte ir kaip teisingai pastebėjo VRDT, klaidinga teigti, kad atitinkamos žymenų galūnės dėl asociacijos būtų laikomos tapačiomis, nes vokiečių k. žodis „aktiv“ jokiu būdu nėra „effektiv“ sinonimas, o tai leidžia atskirti prekių ženklus. Todėl šie reikšmės skirtumai atitinkamiems vartotojams netgi suteikia galimybę atskirti aptariamus žymenis.

52 Taigi, nors bendras abiem žymenims elementas „rna“ yra pradžioje, dėl šio tapatumo neatsiranda galimybė supainioti, nes šis elementas turi mažą skiriamąjį požymį, todėl visuomenė skirs dėmesį dviejų žymenų galūnėms, kurios, vertinant visapusiškai, skiriasi vizualiu, fonetiniu ir konceptualiu požiūriais. Taigi šie du žymenys daro skirtingą įspūdį.

53 Iš to matyti, kad nagrinėjamu atveju labai didelį aptariamų prekių tapatumo ar panašumo laipsnį kompensuoja nedidelis žymenų panašumo laipsnis, taip pat santrumpos RNA mažas skiriamasis ar net apibūdinamasis pobūdis, todėl atmetama bet kokia galimybė suklaidinti atitinkamą visuomenę. Tad Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog nebuvo galimybės, kad atitinkama visuomenė supainios nagrinėjamus prekių ženklus.

54 Apskritai, net jeigu, kaip teigia ieškovė, visos prekės būtų tapačios, iš šio sprendimo 34–53 punktuose atliktos analizės matyti, kad negalima būtų daryti kitokios išvados dėl galimybės supainioti nebuvimo.

55 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad vienintelis ieškinio pagrindas yra nepagrįstas, todėl ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

56 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *CureVac GmbH* bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Paskelbta 2009 m. spalio 28 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.